

Lep primer analize hrvaško-slovenske politike in med sosedskih odnosov

Hrvaška pisateljica in novinarka VEDRANA RUDAN pravi, da koščki razpadle Jugoslavije niso nikakršne države, so le vojaški poligon in izvoznice človeških teles za vojskovanje v daljnih deželah. Tudi Hrvaška in Slovenija, sta le smešni karikaturi...

* Sada su u Hrvatskoj i Sloveniji veoma uzbuđeni zbog arbitraže koju jedni ne priznaju, a drugi hoće da sprovedu. Ima li to smisla zbog „lavora vode“, kako je govorio Solana?

– Hrvatska i Slovenija nisu nikakve države, pa je i ovaj, jedan u nizu „međudržavnih“ nesporazuma, gola sprdačina. Devedeset i devet odsto građana Hrvatske ne bi na slepoj karti moglo da pokaže Piranski zaliv, njih nije briga kako će spor da se reši. Komadići razvaljene Jugoslavije nisu države nego vojni poligoni, američke baze, izvoznici ljudskog mesa za ratovanje diljem sveta.

* Hrvati i Slovenci su u konfliktu otkako su proglasili samostalnost, Srbi i Hrvati nikako da normalizuju odnose, BiH se raspada. Zašto ljudi na ovim prostorima nisu sposobni bar mirno da žive jedni kraj drugih?

– Naravno da su ljudi na ovim prostorima sposobni da se međusobno dogovore na sve teme. Samo, ljudi ovde ne odlučuju ni o čemu. Naši su političari problem, a oni su svi strani igrači. Njima je najvažnije kako da udovolje svojim gospodarima koji ih u zlatu plaćaju da bi razorili naše zemlje. Razumem ih. Hrvatski političar koji je na vlasti ili pri vlasti desetak godina može, izdajući interese svoje zemlje, da obezbedi budućnost sebi, svojim ljubavnicima, ljubavnicima svojih ljubavnica, deci, unucima i praunucima. Baš njih briga za nas. Zato stalno „ratujemo“, zato smo i ratovali.

* Primorje i Istra su „neka druga“ Hrvatska ili ovi vetrovi iz Zagreba još nisu stigli do tamo?

– Primorje i Istra nikad nisu bili napaljena Hrvatska. Na ovim prostorima gde i ja, srećom, živim, ljudi nikad nisu bili opsednuti nacionalizmom jer su, zahvaljujući moru, uvek bili deo sveta. I za vreme prošlog rata u Rijeci se Srbi nisu glavačke izbacivali iz stanova. Ni u Istri. Nadam se da će tako i ostati. Mi „pravi“ primorci, bar oni sa kojima se ja družim, voleli bismo da između nadržanih ustaških krajeva, a ima ih, i primorja, podignemo zid.

Ovo ne govorim prvi put, uvek kad to kažem moji neistomišljenici mi kažu kako mogu da odem iz zemlje. Zašto bih otišla? Moji preci vekovima žive ovde. Ja ne mrzim Hrvatsku, nego one koji njom vladaju. Meni ne mogu da prodaju maglu i kažu da su „prava Hrvatska“ drkadžije koje se povremeno obuku u crno. Neki od njih nisu čak ni Hrvati. Je... ustašu koji nema hrvatsko prezime.

* Da li se dolaskom HDZ sa Plenkovićem u Hrvatskoj i mlade premijerke u Srbiji nešto promenilo ili bar daje nade da će se promeniti u odnosima dveju zemalja?

– Da li je zločinac onaj koji pere ruke „pre jela i nakon svakog pražnjenja tela“, Krležina izreka, automatski pristojan čovek? Sigurna sam da Plenković zna da upotrebi viljušku i nož, za to je jednako sposobna i srpska premijerka. Da su oni političari koji žele dobro svojim narodima, ne bi bili tu gde jesu. I Plenković i vaša američka cura samo su lutke na koncu.